

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/55/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010440
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4413010440.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Medveckej, PhD. a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti obžalovanému Q. Z. , pre prečin nebezpečného vyhrážania, podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného Q. Z., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 05.06.2014, sp. zn. 1T/142/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 03.09.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Q. Z. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného Q. Z. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., ktorý spáchal na tom skutkovom základe, že : dňa 13.06.2013, v čase o 18.00 hod, v rodinnom dome na ulici N. číslo XX, v obci K., okres H. T., v podnapitom stave a po predchádzajúcej slovnej hádke sa v miestnosti kuchyne s loveckým nožom v ruke vyhrážal poškodenému X. E. slovami, že ho zakole ako sviňu, následne lovecký nôž zapichol pred ním do stola so slovami, že ho aj tak zakole, čím vzbudil u poškodeného X. E. obavu, že vyhrážky aj uskutoční.

Za to mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., zistiac jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súčasne obžalovanému bol uložený trest prepadnutia veci a to 1 ks lovecký nôž značky K. K. s drevenou rúčkou, ktorý sa nachádza v úschove na Okresnom riaditeľstve policajného zboru Odboru kriminálnej polície Nové Zámky, ktorého vlastníkom sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stal štát.

V predmetnej veci krajský súd už rozhodoval, keď rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20.03.2014 sp. zn. 1T 142/2013 svojím uznesením zo dňa 05.05.2014 sp. zn. 2To 33/2014 zrušil a vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

W. súdu I. stupňa bolo vypočuť na hlavnom pojednávaní poškodeného X. E. a vykonať medzi obžalovaným a poškodeným konfrontáciu.

Po zrušení veci súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 05.06.2014 poškodeného vypočul a vykonal tiež konfrontáciu a opätovne rozhodol.

Aj tento rozsudok odvolaním napadol obžalovaný, ktoré odvolanie odôvodnil sám ako aj prostredníctvom svojho obhajcu.

V dôvodoch odvolania, ktoré podal sám obžalovaný namietal, že súd neumožnil konfrontáciu medzi údajným poškodeným a svedkom, ktorý mal byť priamym svedkov konfliktu. Poukázal na skutočnosť,

že súd spochybnil výpoveď priameho svedka a priklonil sa k výpovediam privolaných príslušníkov, ktorí tvrdia, že bol agresívny. Podľa jeho názoru dvaja z nich nepočuli, že by sa vyhrážal poškodenému, pričom jeden mal počuť, že sa vyhrážal, a to aj napriek tomu, že všetci traja stáli vedľa seba. Zároveň namietal, že súd nebral do úvahy výpovede, ktoré sa zhodujú, bral do úvahy len jednu výpoveď, ktorá je plná rozporov.

V dôvodoch odvolania zaslaných prostredníctvom obhajcu uviedol, že jeho vina nebola riadne preukázaná. Namietal, že súd v napadnutom rozhodnutí citoval len časti výpovede svedkov, ktoré ho údajne usvedčujú zo spáchania trestného činu. Poukázal na výpoveď svedkyne N. ktorá ako priamy svedok nepotvrdila, že malo dôjsť k vyhrážaniu. Na túto výpoveď súd vôbec neprihliadal a ani sa s ňou vo svojom rozhodnutí nevysporiadal. S. na rozpor vo výpovedi poškodeného Otta Kocandu a mal za to, že je nepravdepodobné, že by sa udalosť mohla stať tak, ako ju popísal poškodený. N. svedka Gabriela U. považoval za nedôveryhodnú a vykonštruovanú z dôvodu, že skutočnosť, že sa mal vyhrážať poškodenému aj v prítomnosti policajtov, títo nepotvrdili. Súd svoje rozhodnutie založil iba na výpovedi poškodeného, pričom mal za to, že za súčasného dôkazného stavu jeho vina preukázaná nebola. S poukazom na zásadu in dubio pro reo ako aj prezumpciu neviny je nevyhnutné, aby súd rozhodol v prospech obžalovaného. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a konanie zastavil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný trval na podanom odvolaní. Uviedol, že poškodený klame a nevie, prečo to na neho poškodený tvrdí a prečo volal na neho policajtov, keď nožom ho ani neštrajchol.

Zástupkyňa KP na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny a navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Obžalovaný vo svojom odvolaní okrem iného namietal, že súd I. stupňa neumožnil konfrontáciu medzi poškodeným E. a svedkyňou N., ktorou podľa jeho názoru sa mala preukázať jeho nevina. Odvolací súd sa plne stotožnil s názorom súdu I. stupňa, ktorý odmietol vykonať tento dôkaz, pretože na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.06.2014 obhajca spoločne s obžalovaným navrhli doplniť dokazovanie a to vykonaním konfrontácie medzi poškodeným E. a svedkyňou N. iba na overenie skutočnosti ohľadom údajného intímneho pomeru medzi poškodeným E. a svedkyňou N. a to z dôvodu, že táto skutočnosť nebola a nie je podstatnou jednak pre vykonané dokazovanie a následne aj pre právne

posúdenie predmetného skutku. Navyše je potrebné konštatovať, že konfrontácia medzi poškodeným E. a svedkyňou N. bola uskutočnená už v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom dňa 07.08.2013 a konfrontácia medzi obžalovaným a poškodeným E. bola uskutočnená pred súdom dňa 05.06.2014.

Ďalej namietal, že v predmetnom trestnom konaní je usvedčovaný len samotným poškodeným E.. Poukázal na to, že priama svedkyňa N. vo svojich výpovediach nepotvrdila, že by sa mal obžalovaný poškodenému E. vyhrážať. Zároveň spochybnil aj výpoveď svedka U., ktorý ako jediný zo zasahujúcich príslušníkov potvrdil, že obžalovaný sa poškodenému vyhrážal.

Odvolačný súd sa nestotožnil s uvedenou obranou obžalovaného. Poukazuje na výpoveď poškodeného, ktorý rovnako vypovedal v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom, kde jednoznačne potvrdil, že v kritický deň, keď obžalovaný prišiel domov, vytiahol nôž z auta, vošiel do kuchyne a začal sa mu vyhrážať, že ho zakole ako prasa, čo viackrát zopakoval a keďže on sedel za stolom, nôž ktorý mal v ruke, zapichol pred neho, následne ho vytiahol a začal sa týmto nožom oháňať. Na to poškodený zavolať políciu.

Je pravdou, že svedkyňa N. uviedla vo svojej výpovedi, že obžalovaný zapichol nôž do stola pred poškodeným, ale tvrdila, že hovoril, že sa sám zabije, teda poškodenému sa nemal vyhrážať.

Zároveň je potrebné uviesť, že nestranný svedok O. U., príslušník OR PZ N., ktorý vykonával služobný zákrok v predmetnom dome, vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.02.2014 potvrdil, že obžalovaný viackrát zopakoval vyhrážky adresované poškodenému E..

Aj keď ostatní svedkovia N. a O. si nepamätali, či sa obžalovaný vyhrážal poškodenému, odvolací súd nemá najmenší dôvod neveriť výpovedi nestranného svedka U., ktorý jasne vo svojej výpovedi potvrdil, že vyhrážky zo strany obžalovaného na poškodeného E. odznegli a to opakovane. Navyše je potrebné zdôrazniť, že ani svedkovia, poškodený a ani samotný obžalovaný nerozporovali skutočnosť, že práve obžalovaný zapichol svoj nôž do stola, čím podľa názoru odvolacieho súdu zdôraznil svoje vyhrážky a minimálne týmto konaním dôvodne vzbudil obavu poškodeného o svoj život. Aj keď obžalovaný od začiatku popieral spáchanie žalovaného skutku, jeho vina bola jednoznačne preukázaná výpoveďou samotného poškodeného E. ako aj výpoveďami svedkov a to najmä svedka U., ktorý počul, že obžalovaný sa viackrát poškodenému vyhrážal, že poškodeného zabije.

Na podklade takto zisteného skutkového stavu doplneného v intenciách zrušujúceho rozhodnutia, ktorým Krajský súd v Nitre zrušil rozsudok súdu I. stupňa, ktorý predchádzal napadnutému rozhodnutiu mal odvolací súd za to, že obžalovaný Q. Z. sa dopustil skutku tak, ako je to uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku, so závermi súdu I. stupňa sa plne stotožňuje a na tieto poukazuje.

Po vykonanom dokazovaní súd I. stupňa správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože obžalovaný sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania so zbraňou.

Ako vyplýva z odpisu z registra trestov obžalovaný bol v minulosti deväťkrát súdne trestaný, pričom naposledy bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák.. Za tento skutok bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/100/10 zo dňa 15.02.2011, právoplatným dňa 31.03.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/69/11 zo dňa 31.03.2011 odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 28.02.2012.

U obžalovaného preto možno konštatovať, že ide o osobu so sklonmi k páchaniu trestnej činnosti a to v poslednom období najmä prečinu nebezpečného vyhrážania.

Súd I. stupňa pri rozhodovaní o treste vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 2 Tr. zák. a správne prihliadal na určenie pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na strane páchatel'a a miery ich závažnosti (§ 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona). Poľahčujúca okolnosť zistená nebola, ale bola zistená priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m/ Tr. zák. z dôvodu, že bol už za trestný čin odsúdený.

Za prečin podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky.

Súd I. stupňa preto správne ukladal trest v upravenej trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. v trvaní 1 rok a 4 mesiace až 3 roky. Podľa názoru odvolacieho súdu, trest odňatia slobody na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby je skôr mierny ako prísny, pretože po 16-tich mesiacoch od prepustenia z predchádzajúceho výkonu trestu, ktorý mu bol uložený za rovnaký prečin, sa opätovne dopustil toho istého prečinu. Toto však nebolo možné napraviť, lebo absentovalo odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného.

Iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody u obžalovaného neprichádzal do úvahy vzhľadom na jeho osobu, ako aj charakter a spôsob spáchania trestnej činnosti.

Správne bolo zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (prečin nebezpečného vyhrážania)

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.